

گەردوونی یەكەم ما نیفەستی

شێعری... سەباح ە نەجدەر

لە وردبوونەوه لە ناخی خەمدا، دوو پانتایی بێسنوور: بەهەشت و دەرەخم و ناکرد. هەوێدان بێ ناسینی ئەم دوو پانتاییە حوکمیانی لە بیرکردنەوهی مندا بەهەوێ دەبا. دێخی گشتی و بەها و ناوەرێکی مەرئ و جیاوازییەکانم تەدا ناسی، بێ بوونی کلتووری کوردی ناتوانم خەم و جیاوازییەکانم بێتە بەرچاو.

جیاوازییەکان بەشەوهێکی کردەیی گوزارشت لە هەقیقەتی جیهان و ڕێکخستنی ئەزموونەکان دەکەن، جیهان شایەتی پەڕێ بێردن و ناسینە. لە داھەناندا پێویستە شکی جیهانێک بناسین و خەشمان بو، جیهانی جیاوازییەکان. ئەستێرە چلپەیی خەداشتن. خۆقاندنی جیهانی جیاوازییەکان، جیهانێکی تەواو ەسەن و ھونەری ژیاڵێکی بێگەردە، واتە: گەردوونی یەكەم. تەنیا شتێک ەهەشە لە داھەنان دەکات، نەبێنی جیاوازییەکانە، نەبێنی ھونەری ژیاڵێکی بێگەرد و پەڕێ بێردنە.

ھیچ شتێک لە مەرئ و مردن بەهەزتر نییە. تەنیا داھەنان نەبێت. مەرئ کاتێک ئەرکی مەرئبوون و مەرئقاییەتی تەواودەبێت، کە جیاوازییەکان. جیاوازییەکان مەرئ فەرمەلە دەکات، بە درێژی ژیاڵ یاوەری دەکا و دەخەمێنێ. جێناسی و بێنی و دانپێدانانی جیاوازییەکان، لە ھەزێ ەوونی داھەنان و پێکھاتەیی ەووداوەوه سەرچاوە دەگرێت و پەرە دەستێنێ، دەبێتە بابەتی دەربە ەو و بابەتی دەربە، بەئاستی داھەنەرانی خەیدا دەوات و ەو دەکاتەوه. گە ەان و ەەرچەرخان و واقع و خەیا و دەنگ و زڕینگانەوه و سەرمەشقییەکان، لەدایکبووی جیاوازییەکان و تەواوەری ژیاڵێکی بێگەردن، واتاکانی نوێیەخشی دیاری دەکەن و پەڕێ دەبن، بە ەام زمانی ھاوبەش و ەزێ کارکردنی ەموومان نییە. جیاوازی نیازیکی مەرئییە و تێککە ەیی ەبوون لەخەدەرگرت، لەناو قەوارە و ئاست و ویستی خەمان دامان دەھێنێتەوه.

نالی و گە ەان، ەگرییەکی تایبەتیم بێیان ەییە، جادووگەر و خەدا ە ەژن لە زمان و ەناکردندا. دوو ەمای گەورە و جیاوازی زمانی کوردین. ئەو زمانی داھەنەری زێری پەرۆردە کردوون و خستوونەتە سەر سەکا و پێشانی داو، شەرمێکی ترسناکم بەرانبەرێان ەییە، نموونەیی داھەنانیان دامەزراندووه، لەناو خۆ ەندەوارانی کەمەگای کوردیدا لەشوێنی شیاوی خەیان داندراو، خاوەن تاج و تەخت، لە

هه لومهرجی گونجاو و کراوه دا هه ناسه ددهن، هه موو ئه زموون کیش ناتا و اووی و که موکوئی تادایه.

هه قیقته، یان نو به خشی ته نیا لای شاعیر لک نییه. نو به خشی دیارده یه کی کمه اییه. نو به خشی ههسته کانی کمه گا و ژ و ژگاری خئی تادا کده کاته وه. به ئاماده ییه کی ته و او وه ده چته گفتوگئی ئه به دی و جه نگ کی استه قینه وه. نموونه یه کیش نو نه ری گشت نییه. له هه مان کاتیشدا سنووردار ناکرت. نالی شیعی: (مهستوره، دیوانی نالی. ل: 603) ی له ئه نجامی ناکرت کی نوان میرنشینی بابان و میرنشینی ئهرده بان، له ژر کارت کهر و اسپارده ی سهرله شکر و فه رمان ه واکانی بابان وه ک دهر بار لک فریوی خواردوه، بک شکا ندن و له که دارکردنی سهرله شکر و فه رمان ه واکانی ئهرده لان نووسیوه. دهر بار بوون گایه کی تایبه تی دهر بینه، تیرت له که وان پ ده تراز نیت و به شوهی ج راو ج ر فریوت دها، وه ک ده ق، ده ق کی تابائی ئست تیکی و پ هونه ری ج راو ج ره و خه یائی خو نه ر ده گه یه نه ته ئاستی باا، فرمی گ شنیگای هه یه. مهستوره ی له خه ون لک وه رگرتووه، ده یه و قه ده غه کراوه ی ل له دایک ببیت. خه ونی هونه ری شیعییه، کاری له سهر پکها ته زمانه وانیه کان و دیوی نه نی زمان و ورد بژی کردوه، به ئه ندازیارییه کی ورد وریای بی نا کردنی نیشان داوه. هه چ بوار کیش ب ئه گهر و گومان نه ماوه ته وه، وه ک مه به ست و مه رام ئاراسته کراوه، خ سکی چ ژ و چه شه ی که سایه تی خئی تادا نییه، ده سه ئاتی ئاراسته که ریش پشتیوانی و هه لی ب ه خساندوه.

ئهم پرسیاره ی له م پرس و ه کار و به ره کار و بزواندنی کرده ی داه ئانه وه ده بیت بکر. خ حه بیبه تاکه د به ری هه سن و نموونه یی، بگهر د و پاراو و ههستی خ سکی شاعیر بووه، ئه گهر مه رام و مه به ست و تاکتیک کی سیاسی نه بوو بیت، ب ئهم ئه زموونه بگهر د و پاراو ی له گه ئه مدا تاقی نه کردوه ته وه، ئهمه پرسیار کی نا وون و ل نییه. ه کار کی دره وشاوه ی ناسینی ده قه که یه.

مر ق کی داه نه ر و پ زانیاری، به زانیاری هاوچه رخی وه ک گ ران، ئاشتی شیعر له ئاشتی حیی دهسته بهر ده کات، تا ئاستی گه وه ری بابه ت ناسین، گه شه به و ئاشتی حیه ده دات و به دی ده ه ن و ج ری جوو ه یان ده ستنیشان ده کات. پاشتر شیعر ده خاته ژر کاریگه ری په یامی فریاد ه سه وه. په یامی ئایدی ل ژیا، که وویه کی ب قوو اییه، مه ستبوون به شه رابی ئایدی ل ژیا وات ل ده کات هه موو شت لک به ئاره زوو ببینی. پ وه ری گه ردوون بوونی شیعی بگهر د و پاراو ی تا ئاست لک له چه ند شیعر کیدا، به تایبه تی له شیعی: (گای له نین، دیوانی گ ران. ل: 306)، یان شیعی: (م سکی ئه یار، دیوانی گ ران.

ل: 324) تاد، له دهست ده تراز، یان لای ده گڼ، بهای هونه ریی و ههسته کانی خای سهرکوت ده کات، شاعر ئه گهر ئایدیل لایای قبو و نه کرد، هه میسه مر قانه ده مڼ ته وه. خو ڼه ری بڼه نگ و جو و نه ناسراو، واته: خو ڼه ر وهك تاك. نهك وهك جه ماوهر، ده بڼ ته فڼرم و بڼه مای. خاو هن فڼرم و بڼه ما پڼو یسته له هه موو کات کدا پا به ندی بڼه ما کانی خای بڼت و لای فڼر بڼ ته وه، زا بڼوونی تڼ و انینی ئایدیل لایا بڼ شاعر ی بڼ گهر د، دڼ زه خای کی زیندووه، له قوو لای ی بڼ یار و هه بڼ زار دندا ده یها.

به ئاره زوویه کی سڼ فیانه له چرکه ساتی به هره وه ده چمه ناو کرده ی نوو سینه وه: ئه زموونخواز، که هه موو ههسته کان و هڼ زی به هره ی له ده ق کدا کڼ ده کاته وه و دای ده هڼ ڼت و لای ده بڼ ته وه، ده بڼ ته نموونه ی دهر بڼ ڼن کی ناوازه، ده چڼ ته ناو پانتاییه کی ههستییه وه و تووشی خڼ شیهه کی مندا لانه ده بڼت. هیچ شتڼک ناتوانڼت ئازادی بازار بدات، چونکه ههستی به ئه زموونخوازی خای کردووه و خای له دهره وه ی دیمه نه گشتیهه کاندای بڼیوه، خو ڼه ریش بانگ ده کات ههست به ئه زموونخوازی خای بکات و نموونه ی دهر بڼ ڼن کی ناوازه بڼ ڼت، که وهك ته و اوکهر ی بوون مامه لای له گه کدا کراوه، لهو مامه لای کردنه دا، ئازادی ده چڼ ته ناو خه یالای وه. دیوی استه قینه ی ووداوه کان سروشتڼ کی ئه فسانه یی و حال ته تڼ کی شاعر یان هه یه. ده گونجڼت له گه باری ئا بڼ زی جیهان له بهر یه کدا بڼ بگیرن و پڼ وانه یان بڼ بکر، به په له پهل و گیانڼ کی توو لاییه وه نه نوو سرن، به سروشتی خای شڼ وه وهرده گرن و له کڼ ی پڼ کهاته کانییه وه کامڼ ده بڼت و ده بڼ ته ئه زموونی که سی.

خڼم هه بوویه کی هڼ زپڼ دراوم: دڼ نیام ئه زموونه کانی خڼم بڼه لای تمڼ، پڼش هه موو شتڼک به هانای شاعر مه وه دڼ، له تیڼ ره کان باشتړ پڼ کهاته ی هونه ریی شاعر م تڼ ده گه یه نن، هه ره موو زهوی جوگرافیای شاعر مه و جیهان یهك جیهانه. مر ق سنووره کانییه تی. جیاوازی لای داه ڼه ر زیره کییه که ته و او نابڼت. بهرده وام زاوړڼ ده کات و هاوچهر خ ده بڼ ته وه. وڼ نه یه کی تڼ قڼ ڼه ر نییه. ناسنامه ی له هاوچهر خبوونی ده خو قڼ ڼت.

هه میسه لڼک لڼک هران هڼ ما و ناسنامه و مڼرک و ئه زموونی تاکه که سی داه ڼه ر له ناو گوتهاری دهر بڼ اودا ده دڼ زنه وه و پشکنینی شاره زایی و دانایی له مانای کراوه دا بڼ ده کهن، ده یخه نه بهرده م هه بڼ زار دنی زمانی کلتوور و ساتی داه ڼان. داه ڼه ر بهای خای ده ناسڼت و به تڼ گه یشتنه وه له ئا وگڼ ه جیاوازه کان و خانه چندراوه کانی نو بڼه خشی قوو ده بڼ ته وه، لایه و تانوپای تاو توو یه کان ورد ده چڼ ڼت، خڼ دروستکردنڼ کی استه قینه ده کاته بڼه مای ورد بوونه وه. له یه کڼ تی

بـچوون و يهـك بـنهـهـتى و ئومـدى فریودهـر و وـرانـکردنى ژيان و بهـلاـداچوونیش دوور دهـكهـوـتهـوه، لهـ كارـتـكـردن لهـ خوـنـهـر و هـكارى كارـتـكـردن لهـ خوـنـهـریش نزیک دهـبـتهـوه.

شيعر ههـرچهـنده خودی و فهـنتازیش بـت، بهـامـدهـبـ لهـ گهـوهـر و ناوكـیدا پهـیوهـندیهـك لهـگهـ خوـنـهـر دروست بكات. خوـنـهـریش قهـت ناتوانـ بهـ تهـواوى داروپهـردوى داھـنـانهـكهـی بهـرجهـسته بكات. وـنـهـيهـك ئهـگهـر خهـیاـییش بـت، كهـ بووه نووسین و نووسرا، دهـبـتهـهـقیقهـت و واقیع تـیدا دهـگـگـ، خوـنـهـر دهـخـاتهـ باوهـشى ئـستـتـیکـایهـكى نهـبینراو و پهـروهـردهـکردنى زهـینیـهـوه. تـتـكـى بهـرفراوانی پهـیوهـندیهـ زهـینیـهـكان دـتهـ ئاراوه و نیشانه زهـینیـهـكان دهـناسـندـت.

لهـم باروبوارهـدا شيعر واقیع دروست دهـكات. كاتهـكان تـیدا تـكهـهـ دهـبن و یتـمى كات وهـك ئامادهـیهـكى ئـستـتـیکـى دهـردهـكهـوت و دهـبـتهـ یتـمـكـى كراوهـی پهـیوهـندى دامهـزراندن، وزى پهـیوهـندى و كـردارىش لهـخـى وهـردهـگـرت. خهـیاـ بانگى شاعیر دهـكات بینووسـت و ووبهـووى ههـقیقهـتى بكاتهـوه، پـ بندـتهـ دنیای بوونهـوه و بهـر شتهـكان بكهـوت و شتهـكان ناوبـندـت، كهـ شتهـكان ناوـنـران، هـزى شاراوه دهـجوو و زمان بهـاپهـیوى دهـمـندـتهـوه.

لهـ تهـمهـنى نـزده تا چـساـى، وهـك كـردهـیهـكى مرـفـایهـتى لهـ نهـخـشاـنهـكانى ههـولـر بیست و يهـك شووشه خوـنـى خـم بهـخشیوه بهـ مرـفـى خاوهـن پـداویستى. واههـست دهـكهـم ئهـم بهـخشینه بووهـتهـ ئامان و مهـیلى سـفـیزم، هاـتووهـتهـوه ناو بیركـردنـهـوهـم. پـ وزهـی كـردوومهـتهـوه بـ سهـرهـتا، چونكه شيعرى بـگهـرد و پاراو، ههـمیشه سهـرهـتایه. سهـرهـتا شوـندـكه. ما، یان نیشتمان، یان بهـهـشت. ههـو دهـهـین پـى بگهـین. یهـكهـم كـردهـی زمانى تـدا ههـستیار و نامـبكهـین.

داھـنـهـران ههـمیشه نامـن لهـ واتهـكهـیانـدا: من هاووـتـیم، شاعیریشم. وشیارى ئـستـتـیکـى دروست دهـكهـم و جـرى جووـهـیان دهـستنیشان دهـكهـم. بـواى تهـواوم بهـ سهـروهـرى و دهـسهـتاتى هـها و هـواى میللهـت ههـیه، لهـگهـ واتهـكهـمم و دژى دوژمنهـكانى دهـهـستمهـوه و دهـجهـنگم. ووگهـنماى ئـستـتـیکـى دهـرهـوشـنمهـوه، بهـام لهـ ناخـكى باوهـبـهـخـبوو و کاریگهـریهـكى استهـقینهـدا بهـ بچووكتـرین ههـیهـ دهـسهـتات ناـم بهـ، بهـ وونى لهـ بـنهـهـتى ههـهـهـدهـم. لهـ بنیادنانى نوـبـهـخـشیدا، پـشـهـوى بهـوهـبردن و دامهـزراندن دهـكهـم و مـژوو دهـخهـمهـگه، مـژوو چالاکیهـ كـمهـایهـتیـهـكان نا، مـژوو پهـیوهـندى ئهـندازهـیى ئـستـتـیکـا و داھـنـان. بهـ تهـواوى کارامهـیهـوه، باوهـم بهـ هـزى دیدى تایبهـتى شاعیر ههـیه، كهـ تاكـیردنهـوهـكانمان پاگـزدهـكاتهـوه و دهـیخهـمـند. بهـو باوهـهـى خودا بهـ نـردراو و

په یامبه رانی تهورات و ئینجیل و قورئانی به خشیوه، نوښتی کردوون به به ووه بردن و دامه زرانندن. له وانهش دوورکه و توومه تهوه، گیرفانی داوایان له بانکی پایتهخت قوو و پانوپی تره، اوچی فیستیقا و خه ته کانن.

واقیع وهك ئه وه دهو، که له ناو تابل کانی (محمده عارف) دا ههیه و دهیه و گایه کی چالاك به وشیار بوونه وهی که مه گا بزاربکات. سروشتیشم وهك ئه وه دهو، که له ناو تابل کانی (ئازاد شوقی) دا ههیه و سووره له سر سرکه شی و بهردهوام دامه زراننده وه، هم ئه فسانه و هم هه ما. توندوتیژیان به رانه بر و ناکردن ته دا نییه، وزه دهسه ات له خیان وهرده گرن و بهردهوام خیان داده مه زنده وه. واقع و سروشت بیه چه ئه فسانه و هه ماکانن. ناتوانین نا هزایی به رانه بریان ده رب یین به ئه وهی بچینه ناوچه قوو له کان و له ووداوی مه رگیش نه ترس یین، یان بوونی شاعیر به رانه بر بوونی واقع و سروشت ا نه گرین. شیعی به گهرد، واقع و گشت شته کان تاقی ده کاته وه، نهك واقع و شت ئه و تاقی بکه نه وه، چرکه ساتی نووسین چرکه ساتی کی ئه فسو ناوییه، هه موو ده ورو بهر له خیدا نقووم ده کات.

ئه گه ر من هه ر له دایك نه بوومایه، یان به مردبوومایه، یه که کی دی واقع و سروشتی به دیدی شیعی من ده بین و ده رب یینی له ده کردن. گرینگ ئه وهیه بیرکه ره وهیه كه به فیکر ده ژیا و ده رب یینی له واقع و سروشت ده کرد و توانایی و ئاماده یی منی ده سکاند، به رانه بر بوونی واقع و سروشتی ا ده گرت، که به رپرسه له ئه ستییکا و به نه رمیه کی ز ره وه کاری به کردووه. ئه مه ناوکی جیاوازییه کانه، له یه كه شوښ ناوه ستی، به شدار ده بته له بیرکړنده وه و ده رکه و ته کان، هه ز به واقع و سروشت و خای دروست ده کات و به چوونه کان له دایك ده بن، ئه و به چوونا نهی مر ق یه که م جار هه ستی کرد مردن به ره می ژیا نه.

من له قو ښکی خوساو و شلدر او دا دروستبووم. قو ی زمان و که له پووری ئه ده بی کوردی. هه چ شته كه نه گو نییه. ز ښ نه جوو ی ژه نگ له ده دا. دوازه کته بی شیعییم نووسیوه. وهك ئه وهی له نووسینی هه ر کته به کمدا به جلوه رگه وه له ئاو كه بدهم و بپه مه وه. به نووسینی کته به کی تر ته و او وشك بوو به تمه وه. ئه و جا دوو باره له ئاو کی تر بدهمه وه. به مافی سه ده له سه دی شیعی شم زانیوه به ئازادی ته و او وه پرسیار له بوون بکه م، پمان نا ښیت ته چیت. اسپاردهم ئه وهیه، ئه گه ر مردم له سر که له که م ئه و ته یه هه که ښن. (به دواي وشه دا گه ا). له ژیا ندا نه ید زییه وه، دواي مردنی مر قی ناو شیعه کانی ده ید ز نه وه و به د ښکی ته و او کوردییه وه ده یه خشن.

ئه ده ب به خشنده و میهره بانه، له گه ښیدا مامه مه خ شه و هه ر زوو چتر و چه شهی وشه و بوون و مانه وه م ته دا د زییه وه و شاگه شکه بووم،

خوڼ له بڼې پشته وه بڼه مېشك و دېم جما و هه كشا، خانه كاني سووې پكې يشتني چالاك كړد. هه ميشه له ئاسـ يه كي دوور به ونا كړدنـ كي زه ينييه وه دهست پـ ده كم، خو نه ريش ئاشنای ئو هه ستم ده بـ ت و توانايي و ئاماده يي من ده ناسـ ت. له چند شيعر كېدا در ژداد يم كړدووه و چندان لـ كچوون، كه پـ ويستيان به بزار كړدن بووه، بزارم نه كړدوون و هـ شتوومنه ته وه، يـ كه له كه مته رځه مي و نه زانيني من بووه. گرفتې چـ ژ و چه شه ده هـ ننه پـ شه وه و مه يل و ئاره زووي خو نه ر ده كوژن، وه نه وز دېدا و پـ ر شي بـ خو نندنه وه كه م ده بـ ت. ئو كات ئم ووداوه له شيعري من ووي دا، كه بيري سورياليزم به سهرمدا زا بوو، وـ نم به سهر يه كدا كه كه ده كړد، جـ ر كـ تـ ئاخنيش ده هاته ئاراهه. لم جه نگه دا تا كـ تايي نه مامه وه، ته ليسم شكاند و چوومه دهره وه.

كه جياوازېم به ئازادي ته واوه وه، له بـ نه هـ ت و چـ نه تيه وه جياواز دېم، پـ ويستيم به پا پـ شتـ كي گرېنگ، نووسين و پـ كهاته و توانايي و ئاماده يي خـ م له بير كړدنه وه و ووداودا هـ يه و به س، ده قي نايابيش به وـ نه نايابه كاني، هـ كـ كـ ين له ياده وري خو نه ر ده كا و ده بـ ته وه جووـ هـ ئاگايي، نائاگاييش سهرزه مينـ كي نه ناسراوه، ئه وه ئاگاييه گونجاوه. ئه وه نائاگاييه بابه تـ كه بيري لـ ده كـ ته وه ئاخـ بـ نيه، ئه گـ ر هـ بوو ئايا ده بـ ته گونجاو، يان نا.

له فـ ره نـ گي هـ يچ نه ته وه يه كدا ووي نه داوه شاعير كـ هـ زي ئه وه تـ دا بـ ت، شاعيراني دي بداته دواوه و بيان خاته باز نه ي مه ترسيه وه، خـ ي به ته نيا بـ ته مـ ژووي داهـ ناني ئو نه ته وه يه. به پـ له ي يه كه م نه مويستووه له شاعيراني هاوچرخ و ده ورو به رم جياوازېم. جياوازېم له ديوي ئو ديودا نيه. له ديوي هه سته كاني خـ مـ دا يه. ئاستداريه كانيش له ماك و شـ واز و ماناكاندا يه. بـ پـ روا هـ وـ م داوه له ئه زموني خـ م جياوازېم، له شو نه واري ئه زموني پـ شـ تريشـ م به تا بـ مـ وه. گوـ اـ يهـ ي ئو حـ جياوازانه دېم، كه نوـ نـ يم ده كه ن بـ جياوازوون و حـ ز و توانم به كار بهـ نم، به ساده يي و استـ گـ يـ دـ خ بـ گـ م و پـ وـ رـ كم هـ بـ ت بـ به كار بردني كار و تواناكانم له بهـ وـ بردن و دامه ز راندندا، مـ سيقاش پـ شـ زمان دهر بـ يني له هه سته كان و پـ داويستيه جياوازه كاني حـ حـ مـ رـ فـ كړدووه.

مـ رـ فـ، كه له ئازاره باوخوازه كان اده كات، بـ كه ناـ كي چـ ژبه خـ ش ده گـ تـ تا هـ كاري چاره سـ ري ئازاره باوخوازه كان بدـ زـ ته وه. ده چـ ته ناو هـ هـ ندي چـ ژبه خـ شي شيعري بـ گـ رد و پاراو و جياوازه وه. له جياوازووندا شيعري بـ گـ رد و پاراو خـ ي كه شف ده كات و خـ يمان

پښکښ ده کات.

جياوازيبوون بهخښنکي ههستييه، ته مه نم له پښناوي دانا. جهسته و
حم بڼي تهرخان کردووه، به قووڼايي نادياريهکان و ټاوڼه
هستهوهردا ځووم، ټاگايي داهڼان و ټاگايي داهڼهرم بڼ
دروستبووه، که هه موو وزه څي مي ټدا به کاربهڼم و بهکښشکي
سيزفيانه ژيان له ناو شيعردا بگه يه نم به واتا ځسته قينه که څي.
ستايښي جياوازي و داهڼان ده که م. هه وډان بڼ دښينه وهی داهڼاني
جياوازيهکان، ټاواز و زهنگ و زرینگانه وه يه که، يان هرسوڼمان و
ټه فسوونکي کتوپڼه، له ژياندا ونه.

له شاعيره جياوازهکان زږ فږبووم. هاوپه يمانی بنه ټه تين، تا خهون
و بهرزه ټاواته کانم بهرجهسته بکه م و دڅي په روه رده کردن وه ربگرن.
په يوه ندي جياوازيهکان به هڼزن و منيان وهک شاعير ځ په روه رده کرد
و پانتاييه کی لځ حا ځبوونيان به کارکردن و نيشانه کردن بڼ
کردوومه ته وه، له ناويدا ټهرکی بوون و بهخښن و توانايي و ټاماده يي
څم بڼ سکڼم، بهکښشکي سيزفيانه ژيان له ناو شيعردا بگه يه نم به
واتا ځسته قينه که څي، که با ټا ترين پله څبوونييه. پرسياړي
کارکردن و نيشانه کردن لځ دروست ده که م و ده يخه مه ځوو. باش و
خراپي له باره وه ده ځم، هه ندځ نيشانه و پرسياړيش به هڼواسراوي
ده ځمه وه، له ځوونترين فږميشدا، چږر له په ځانپه ځي کلاسيک و
په ځانپه ځي نو ځبه خشي وه رده گرم، له چييه تي زيندووبوونه وهی ده پرسم،
ټه پرسين و پرسينه وه يه له نځوان من و شيعردا، وهک جهنگ ځي
گه وره ي بڼ کځتايي ده مڼته وه، پډاگري له پښناوي مانه وه ده که م،
تا شه هيدم ده کات. ده چمه ځوونترين فهزاي بوونه وه، که هه موو
فهزاکاني دي که ټيدا کځتاييان پڼ دښت، جگه له فهزاي
جياوازيهکان.

نيسانی 2020 هه ولږ